

MUNKATÁRSI BESZÁMOLÓ

Az Erasmus+Szakképzési Mobilitás projekt keretében a Tempus Közalapítvány támogatásával 3 hetes szakmai gyakorlaton vettem részt Portugáliában Barcelos városában. Megismerkedtem a mediterrán tájak parkjainak kialakításával, növényeivel, azok fenntartási, gondozási munkálataival, és a táji értékek megőrzésének technikájával. A kint tartózkodás legfőbb célja az volt, hogy bővítsem szakmai tudásomat, fejlesszem nyelvtudásomat, emellett ismerjem meg az ország kultúráját, szokásait. A szakmai gyakorlat az óceán parthoz karnyújtásnyira lévő Fernando Azeveró apúliai mediterrán családi birtokán volt. Itt lehetőségem volt az öko tudatos, hagyományőrző épített környezet, az öko szemléletű tájgazdálkodás megismerésének, a mediterrán klímát kedvelő gyepfelületek gondozásának, a kerti locsolórendszerek kiépítésének, a megfelelő növénytársítások kialakításának, a természetvédelem (a biodiverzitás) óvásának a megfigyelése, tanulmányozása, a lakott emberi környezet élhetővé tételének a megismerése. A mindennapos együttöltött munkálatok, az együtt elfogyasztott finom ebédek alatt bepillantást nyertem egy igazi haciendan gazdálkodó család dolgos hétköznapijaiba. Ez alatt a három hét alatt rengeteg szakmai tapasztalattal gazdagodtam, s ezeknek a felhasználásával meg lehet valósítani a pályázat egyik célját, a mediterrán park kialakítását az iskolai környezetben, és a mediterrán növényfajok bemutatását. A munkanapokon a tanulókat elkísértem a munkahelyre, ahol pontozták a teljesítményeiket. Munkájukkal, munkához való hozzáállásukkal mindig meg voltak elégedve, sok dicséretet kaptak.

A tanulmányút során lehetőségem volt több helyi szakképző intézményben folyó munkát megismerni. A duális képzés során itt is a tevékenységközpontú módszerek nagymértékű alkalmazását tapasztaltam az órákon. Mindenhol nagy gondot fektetnek a gyakorlati képzésre.

A három hét alatt számos feledhetetlen élményben volt részem. A repülőút, a fel- és leszállás, az Atlanti óceán partján tett séták, a honvágy leküzdése, a

Kampusz szálláson az egymáshoz alkalmazkodás. Ez mind-mind új tapasztalatokat jelentett számunkra.

A mindennapi munka után, illetve a hétvégeken Észak –Portugália nevezetességeivel ismerkedtünk. A nagyon jól megszervezett buszos kirándulások, városnézések alkalmával megismerkedhettünk egy számunkra földrajzilag nagyon messzi ország kulturális örökségével, természeti szépségével, mivel eddig a történelemkönyvtől és még talán a focitól eltekintve nem sokat tudtunk róla.

Ellátogattunk *Barcelosba* kerámia-és fazekasmesterségéről nevezetes középkori fallal övezett kisvárosba, ahonnan a portugálok jelképe a jellegzetes kakas származik. Ma már a kakas számos változatát lehet kapni, de a hagyományos a fekete. A város főterén még egy kakas múzeum is van. A belvárosban gyönyörű parkok vannak. Minden héten hatalmas piac van a főtéren. Itt mi a sok egyéb áru mellett a virágpiacot is felkerestük.

Braga kedves, festői, levegős, tipikus "portugálos" város, a portugál Rómának is hívják. A templomok sokaságát (300 templom van a városban)sok helyen pompás virágoskertek veszik körül. Bragától pár km-re, egy dombtetőn található a Bom Jesus templom. A jelentős zarándokhelynek számító templomhoz gyönyörű lépcsősor vezet fel szépen kialakított díszkertekkel.

Guimarães: A portugál nemzet bölcsője, Portugália első fővárosa

Apúlia, Esposende: Mind a kettő az Atlanti óceán partján fekvő üdülőhely. Az óceánparton tett látogatásunk szerezte az egyik legnagyobb élményt számunkra Portugáliában.

Viana do Castelo: A párizsi Sacré Coeur mintájára épült Templo de Santa Luzia megcsodálhattuk a monumentális bazilikát, amely a National Geography szerint a világ harmadik leggyönyörűbb kilátását nyújtja az óceánra.

Ponte de Lima: Séta a Lima folyót átszelő híd melletti mediterrán kertbe.

Peneda –Geres Nemzeti Park: Ez Portugália egyetlen nemzeti parkja. Szélfűtta, vad tájak, lenyűgöző formájú sziklaalakzatok.

Valenca: Spanyolország határán fekvő nagyon hangulatos kisváros. Van egy hatalmas köfallyal körülvett belső óvárosa, mely még a római idők nyomát viseli magán. Majd a Minho folyón átsétáltunk Spanyolországban lévő Tuy városába

Douro völgye: Egy helyi mondás szerint: „Isten teremtette a földet, és az ember a Douro-t”. A portói bor hazája, pontosabban az Alto Douro nevű borvidék, ami egyébként UNESCO kulturális világörökség. Itt maga az élmény a tájról szól, meredek domboldalak a folyó két oldalán, tele szőlővel. Sok borászat működik errefelé. A szőlősorokkal keresztül-kasul szabdalt hegyoldalakban már messziről feltűnnek az évszázados borgazdaságok - mint az Offley, a Taylor,s vagy a Sandeman - épületei, A bort a folyón szállították Portóba ,az óceáni kikötőbe. Borkóstoláson is voltunk. Számomra talán ennek a tájnak a személyes, szemtől-szembeni látványa volt a legmaradandóbb élmény.

[Duro völgy video](#)

Porto: A Douro tölcserforkolatánál fekszik. Óceánparti kikötő, ahonnan szállítják a világ bármely tájára a híres portugál bort. Hajóztunk a Dúron. Régen ilyen hajókkal szállították a bort a kikötőbe. Nagy élmény volt sétálni a világörökség részét képező hangulatos utcácskákban.

A hétvégi kirándulásokon helyi éttermekben ebédeltünk, ahol ízelítőt kaptunk a portugál gasztronómiából. Megkóstoltuk az óceán különféle halféleségeit, a finom édességeket, a grill ételeket. Ilyenkor mindenki jóllakottan várta a következő megnézendő érdekességet a kiránduláson.

Mi, kollégák többször összeültünk, hogy megbeszéljük egy adott időszak eseményeit, kicseréltük egymással tapasztalatainkat. A gyerekekkel hetente tartottunk mitingeket, ahol az önértékelő lapokon jelezheték érzéseiket,

véleményüket. Természetesen, ha bármi kérésük, kérdésük volt, akkor szinte a nap huszonnégy órájában mindig számíthattak ránk.

A számtalan élményt nem csak megéltem, hanem „milliónyi” fotóval is rögzítettem. Ezeket későbbi időben örömmel fogom elővenni, és újra gondolatban átélni az eseményeket.

Minden pillanatát élveztem a kint létünknek, egy életre szóló élményben volt részem.